

[Hastrup.]

kommunerne med hensyn til at gennemføre lejeforhøjelser op over vurderingsniveauet. Jeg tror ikke, sådanne forhøjelser vil blive forstået, og de kan jo under alle omstændigheder føre til, at lejeniveauet for ensartede boliger, når normaliseringsperioden er udløbet, vil ligge højere, måske endog væsentligt højere, i de sociale selskaber end i de private udlejningsejendomme. Jeg synes heller ikke, de sociale boligselskaber vil kunne være tjent med noget sådant.

Lovforslaget giver en lempelse med hensyn til indkomstgrænserne ved anvisning af sociale boliger. Jeg havde helst set, at disse grænser helt var blevet afskaffet, når boligsikringsordningen nu gennemføres, thi i kraft af denne ordning er det jo sikret, at dårlige økonomiske forhold ikke skal afskære nogen fra en bolig af passende størrelse og standard. Der er mange eksempler på disse indkomstgrænseres uheldige virkninger. Man kan jo aldrig gå længere end til at forlange, at indkomsten skal ligge under en vis grænse på det tidspunkt, hvor indflytningen finder sted. Hvis indkomsten stiger straks efter indflytningen, kan man naturligvis ikke tvinge den pågældende lejer til at fraflytte sin bolig; det hverken kan eller bør man gøre. Men resultatet er da, at man alligevel ikke opnår det tilsigtede, nemlig at reservere disse boliger for bestemte indkomstgrupper, og at mange mennesker ligefrem søger at nedbringe deres indkomst blot for at få en bolig.

Jeg er også bange for, at mange af de unge nygifte, som netop har brug for de sociale selskabers nye boliger, ikke er i stand til at opfylde indkomstgrænsekravet, fordi både mand og hustru er udearbejdende og derfor lukkes ude fra dette byggeri, uden at samfundet er i stand til at anvise dem andre boliger. Det er jo ikke nok, at vi nu har skabt en boligsikringsordning, der sikrer, at man kan betale en bolig, hvis man ikke kan få lov til at få en bolig. Jeg mener, at der her foreligger et uløst problem, men jeg har jo erklæret mig tilfreds med det tilsagn, der er givet i betænkningen, og som går ud på, at boligudvalget på et senere tidspunkt, når det får mere arbejdsro, kan tage dette spørgsmål op til fornyet undersøgelse med henblik på en ændring af disse regler.

Venstre og det konservative folkeparti

rejste på et vist tidspunkt under udvalgsforhandlingerne spørgsmålet om at give lejerne større indflydelse på ledelsen af de sociale selskabers enkelte afdelinger. Når dette spørgsmål ikke har givet anledning til, at der er stillet ændringsforslag, er motiveringen for det konservative folkepartis vedkommende den, at spørgsmålet viste sig at rejse en lang række problemer, som vi i første omgang ikke havde overskuet fuldt ud. Jeg kan derfor tilslutte mig, at problemet henvises til videre undersøgelse, og at der på dette punkt ikke gennemføres andre ændringer end dem, der er foreslået i det oprindelige lovforslag.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale at stemme for de af boligministeren stillede og af udvalgsflertallet tiltrådte ændringsforslag til lovforslaget om landsbyggefonden.

Kai Moltke: Det drejer sig jo her i denne omgang om to af de afsluttende lovforslag i forbindelse med boligforliget. Lovforslaget om boligsikring kan vi ikke lade være med at give vor tilslutning med den tilføjelse — her er der heldigvis noget, som udvalget har kunnet blive enigt om — at grundlaget for denne lovgivning er så utilfredsstillende, at man uvægerlig vil komme til at stå over for en prøvetid og meget hurtigt må vende tilbage til loven om boligsikring for så at sige at korrigere den efter erfaringerne.

Nu skal jeg ikke fordybe mig i alle enkeltheder i den diskussion, der har været i udvalget; men en af de få ting, udvalget var enigt om, var jo, at det grundlag, på hvilket boligsikringstilskuddene skal uddeles, var utilfredsstillende for samtlige partier, der var repræsenteret i udvalget, og det er dog et resultat i retning af enighed. Men hermed hørte enigheden så at sige op, fordi det var meget vanskeligt at opstille noget alternativ.

Når jeg ikke har set mig foranlediget til at anbefale det af venstre opstillede alternativ, er det, fordi jeg ganske bestemt må tage afstand fra den fremgangsmåde, man her vil indføre, nemlig opgørelse af husstandsindkomsten på grundlag af en af lederen ved ansøgning om boligsikring afgivet oplysning om hans forventede fremtidige årlige indkomst — den kunne han endda have en vis viden om — men når vi skal have hele husstanden med, forekommer det mig, at der